

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
20
30
40
50
60
70
80
90
100

No. 103.

Tvende
smukke Viser.

[Aabel, Andreas]

See Norges Blomsterdal,
Farvel du gamle Fangesflog,
Den vilde Granestov
Er nu saa deilig sval.
Trallalala
Sa lysteligt det er i Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

Her Fjeldets stolte Foss,
Nys brød den Vintrens Baand og Tvang,
Nu gaaer den frit sin Gang
Dg brummer Bas til os.
Brumbum brumbum!
Sa lysteligt det er i Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

Dys Gjel fra Bjerkeqvist,
Sit Kuku slaaer af Hjertensgrund,
Lidt klodset er hans Mund,
Han mener Tak for sidst.
Kukukuku!
Sa lysteligt det er i Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

Paa friske grønne Eng
Staaer Blomster grønne, gule, blaae
Dg reder Alfer smaae
En yndig Brudeseeng.
So jo jo jo
So lysteligt det er i Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

V box 7:187

Saa blaa som Himlens Hvælv,
Fra Hyttens Dør saa skjelmst paaklem
Do Dine titte frem
Dg leer som Freia selv.
Hahahaha!
Ja friske fagre Senter boer
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

Dg faaer vi end en Skur,
Lidt Regn gjør Bondens Ager godt,
Vi frygte aldrig Waadt,
Det er mod vor Natur.
Hei hop, Hei hop!
Ja lysteligt det er i Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

Naar hjem til Dont og Bye
Vi vende maae fra Landets Lyst
Med Glemmigei ved Bryst,
Vi synge heit mod Skye
Trallalala!
Ja længe blomstre gamle Nord
:|: Blandt Fjeld og Lie og Fjord. :|:

[Borgegjorde, Tormod Knutsson]

De.

Min kjere Marie, du lukke mig ind,
Dg lad mig ei udenfor staae!
Den kolde, den skarpe og nordlige Vind
Mig kjøler fra Top og til Taae.
Hver Skabning rundt mig
Nu udhviler sig,
Jeg horer kun Natuglens hæstige Skrig.
D lad mig indlades til dig!

Marie.

Hvad er det for daarlig og underlig Snael,
Du staaer der og plager mig med?
Jeg beder dig: hastig fra Døren dig pak,
Dg spild ei min natlige Fred!
Gaae andetsteds hen,
Du daarlige Svend!
Nu har jeg udkaaret en Anden til Ven;
Gaae bort og kom aldrig igjen.

De.

Er det min Marie, som svarer mig saa,
Der fer haver holdt mig saa kjer?
Uf Sorg og Forundring jeg neppe kan staae.
D siig mig hvad Aarsagen er?
Fortæl mig hvormed,
Hvad Tid eller Sted
Jeg har dig forvoldet den mindste Fortrød,
Hvorfor du er bleven saa vred.

Marie.

Til Svar paa dit Spørgsmaal jeg siige dig kan
Jeg skjetter ei mere om dig;
En stadselig Ungkarl af hoiere Stand
Har nyligen beilet til mig.
Jeg beder: du fort
Wil pakke dig bort;
Saa simpel en Frier jeg agter ei stort.
Gaae, kom aldrig meer for min Port.

De.

Marie, o mindes du ikke den Gang,
Vi sad under Birken saa froe,
Dg horte med Glæde paa Lærkernes Sang,
Da svor vi hinanden vor Troe.
Du siden den Tid
Fornøiet og blid
Modtog mig hvergang jeg dig søgte med Flid.
D glem ei den hensvundne Tid.

Marie.

Ja Ungdommens daarlige Elfov forgaaer,
Som Blomsten den visner og doer,
Dg naar vi indtræde i modnere Aar
En anden Beregning vi gjer.
Den Mand, jeg nu faaer,
Har Penge og Gaard,
Du ikkun kan byde mig fattige Aar;
Nu haaber jeg, du mig forstaaer.

Ole.

Den Tid jeg dit Vensteb, din Kjerlighed nød,
Var Jorden en Himmel for mig;
Men nu er min Glæde og Lykke bortdød:
See saadant forvolder din Ewig.
Dg hermed adjo,
Ustadige Møe!
For mig synes Jorden en kummerlig De,
Hvorpaa jeg i Sorgen maa doe.

Marie.

Min elskede Ole! forlad mig min Skjemt!
Jeg elsker dig endnu som før.
Hvor kunde du troe, at jeg havde dig glemt?
See nu har jeg aabnet min Dør.
D kom til min Barm!
Kom til i min Arm!
Dg sagte, at Moder ei vækkes ved Barm,
Dg lad mig bortkysse din Harm!